

freds har fundet sig foranlediget til at henvise til den Afvigelse, i Henseende til Administrationen, som for Eiden skulde finde Sted i Holsteen. Jeg tilstaaer nu, at jeg, saa ugerne jeg end berører denne Deel af hans Foredrag, og saa ugerne jeg end i en vis Maade seer, at Bemærkninger, som ikke ere Sagen vedkommende, fremsættes, dog paa den anden Side ikke kan nægte, at det altid er mig noget Tilfredsstillende, naar en saa skarpsindig Taler som det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgsreds forlader Sagen selv og begiver sig ind paa noget Uvedkommende; thi saa er det mig et Tegns paa, at han ikke er saa stærk i sin Argumentation, som han under andre Omstændigheder vilde være. Foraa vidt imidlertid angaaer Goldadministrationen, og det er den eneste Administration, hvormed vi her kunne have at gjøre, da vil man i ethvert Tilfælde kunne berolige sig; thi den samme Goldadministration, som fører Tøllerne i Danmark, fører dem ogsaa i Holsteen og skal vel vide at opretholde den fornødne Genhed i Bestyrelsen. Den ærede Rigsdagsmand gjentager atter, at Forslaget er umodent, og finder, at det ikke er i Uoverensstemmelse med denne Udtalelse at stemme for, at dette umodne Forslag skal vedtages for tre eller Gud veed hvor mange Aar. Det vil jeg lade staae hen; jeg har allerede tidligere gjort opmærksom paa det efter min Mening Inconsequente deri; men hvad jeg ikke kan undgaae yderligere at fremhæve, det er, at den ærede Rigsdagsmands Udtalelse om det Umodne i Lovforslaget er aldeles ubestemt, han har aldrig anført Grunde derfor. Idag har han vel anført een Grund eller om man vil to Grunde, idet der efter hans Mening skulde være to vigtige Punkter, som vare uberørte i Lovforslaget. Jeg tilstaaer nu, at det idetmindste har overrasket mig at høre det ene af disse Punkter omtale. Den ærede Rigsdagsmand savner i Loven en tilbørlig Omtale af den finantssielle Side ved Sagen; han finder, at der i Loven savnes en Bestemmelse, hvorved denne Side af Sagen tilstrækkelig fastsættes; men jeg maa gjøre den ærede Rigs-

dagsmand opmærksom paa, at man i denne Lov slet ikke har med dette Punkt at bestille. Det er i Motiverne oplyst, hvorledes Sagens finantssielle Side stillede sig for Kongeriget, og der er ingen Anledning til at oplyse, hvorledes den stiller sig for Holsteen og Slesvig; thi det vedkommer ikke Sagens Behandling her. Men hvad angaaer det almindelige finantssielle Spørgsmaal om, hvorledes Goldintraderne skulde komme de respective Landsdele tilgode, naar Fællesskabet er indtraadt, om efter en local Fordeling eller efter det samme Forhold, som finder Sted i Henseende til de øvrige Fællessindtagter, saa er det aldeles urigtigt at fremsætte det som en Vebredelse mod det nærværende Lovforslag, at det desangaaende ikke indeholder Noget. Det Sted, hvor der i den Henseende kunde være Spørgsmaal om at udtale Noget, det er Finantsloven (Na! Na!), og den ærede Rigsdagsmand vil ogsaa erindre, at hans første Indvending i denne Sag har han allerede anbragt under den første Behandling af Finantsloven, og da svarede jeg den ærede Rigsdagsmand: jeg indlader mig ikke paa de særlige Theoremer med Hensyn til Goldfællesskabet mellem Danmark og Slesvig; jeg vil ikke postere Danmarks og Slesvigs Goldintrader som noget Fælles i Modsetning til Holsteens; men, hvis den ærede Rigsdagsmand med sin store Vægt heri Salen vil bidrage til, at det Lovforslag, hvormed vi nu have at gjøre, gaaer igennem, saa skal der fra min Side aldeles Intet være at erindre imod ikke at postere Goldintraderne for Danmark og Slesvig alene, men for Danmark, Slesvig og Holsteen paa den Maade, som den ærede Rigsdagsmand ønskede det.

Rettelser.

Nr. 156, Sp. 2356. L. 12 f. n. staaer: „førend det var bragt til et utilgængeligt Sted“, skal være: „naar det var bragt til et utilgængeligt Sted“.